contact

orgaan van de

Arubaanse Onderwijs Bond

DECEMBER 1968

CONTACT

Orgaan van de Arubaanse Onderwijsbond

Correspondentie adres: San Nicolas, Postbus 386

BESTUUR :

J. BASTIAANSE, Voorzitter	Gilles Poppestraat 1. Tel. 7216
Mej. W. SCHAAP, 1st Secretaresse	Gen. Maj. de Bruynewijk 18, Tel. 7135
Mej. C. I. BRYSON, 2de Secretaresse	N.C.C. 101
J. D. FRIELINK, Penningmeester	Spaans Lagoenweg 17, Tel. 7534
R. B. KOCK, Commissaris	Mangostraat 8
C. A. BRUCE Red. Comm.	W.K. 1, Tel. 5941
G. BOUWMEESTER Red. Comm.	Savaneta 236A, Tel. 7260

Verenigde Antilliaanse Drukkerijen

DECEMBER 1968

DE JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING ZAL WORDEN GEHOUDEN OP DINSDAG 11 FEBRUARI A.S. OM 8 UUR IN HET CULTUREEL CENTRUM.

AGENDA: Opening door de voorzitter.

Notulen van de ledenvergaderingen d.d. 19-2-'68, 9-11-'68 en 16-12-'68.
Jaarverslag secretaresse.
Jaarverslag penningmeester.
Jaarverslag redactieleden.
Verslag kascommissie; benoeming commissie 1969.
Verslag voorzitter over salaris- en verlofvergaderingen.
Contact.
Behandeling begroting 1969.
Benoeming leden stembureau.
Bestuursverkiezing.
Mededelingen (zonodig).
Rondvraag.
Sluiting.

Onderwijs Quo Vadis

Hoofdstuk II

Beknopt overzicht van vragen en antwoorden door resp. eilandsraad en B.C. in de onlangs gehouden huishoudelijke vergadering over de ontwerpbegroting 1969 van het eilandgebied Aruba, zoals te lezen in 't Algemeen Verslag en de Memorie van Antwoord n.a.v. bovengenoemde vergadering, waarbij we ons bepalen tot par. I (Algemeen) en par. IX (Volksontwikkeling en Opvoeding).

1. **Vraag:** Naar welke maatstaven is in hoofdstuk XII (Overige ontvangsten en Uitgaven) f. 400.000 geraamd met het oog op de op handen zijnde salarisherziening?

Antwoord B.C.: De raming is gebaseerd op de minimum salarisverhoging waarvan de Landsregering uitgaat.

Commentaar: Dit antwoord rechtvaardigt mijn eerder geuite vrees, dat het B.C. van Aruba in deze materie de landsregeling zal volgen. De landsregering heeft inmiddels de nieuwe regeling afgekondigd en heeft daarbij de alleszins redelijke eis van de Ambtenarenbond, om vóór alles een 10% verhoging voor iedereen als aanpassing aan de gestegen kosten van levensonderhoud, te geven, naast zich neergelegd. Dit is bijzonder teleurstellend en verbijsterend, daar de Overheid zich hierbij op het gebied van arbeidsverhoudingen, als werkgever, het slechtst denkbare voorbeeld heeft gegeven, terwijl we het tegendeel hadden mogen verwachten. Terecht heeft de Ambtenarenbond elke verantwoordelijkheid hiervoor aan de Regering gelaten. Op dit moment rijzen bij ons twee brandende vragen:

a) Wat zal het antwoord van de Ambtenarenbond zijn, nu de regering definitief de redelijke verlangens botweg heeft genegeerd en hiermee het G.O. voor de zoveelste keer tot een farce heeft gedegradeerd?

b) Hoe zal ons B.C. ,Onderwijs' in deze nieuwe regeling inpassen? Zeker is, dat ook in het eilandelijk G.O. onze vertegenwoordigers onverkort zullen vasthouden aan de eerdergenoemde eis: Vóór alles een 10% loonronde als aanpassing aan de gestegen kosten van levensonderhoud.

Daarna verwachten wij, dat bij de inpassing in de nieuwe schalen, de onderwijssalarissen in het gehele bestel van ambtelijke rangen en functies die plaats krijgen, waar ze qua opleidingseisen, importantie en verantwoordelijkheid verbonden aan het beroep van de onderwijskrachten recht op hebben.

Indien ook het B.C. van Aruba geen gehoor zou geven aan deze alleszins redelijke en gemotiveerde verlangens, zal de door mij in m'n eerste artikel gesignaleerde stemming in het onderwijzerscorps niet veranderen en zullen de verwachte consequenties niet lang op zich laten wachten. Ik herhaal dit onder het motto: „Een gewaarschuwd B.C. telt voor twee", waaraan ten grondslag ligt mijn grote ongerustheid over de continuïteit, zowel kwalitatief als kwantitatief, van het onderwijs op Aruba.

2. **Vraag:** Het leermiddelenbudget voor het g.l.o. bedraagt sinds 1958(!) f. 10,50 per leerling. Dit is zeer ontoereikend in verband met prijsstijgingen in Nederland en dure Antilliaanse methodes. Wil het B.C. terzake het nodige doen?

Antwoord B.C.: Herziening van het beschikbaar te stellen bedrag voor de de bekostiging van leermiddelen aan lagere scholen, dient te geschieden door wijziging van de subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935 (P.B. 1935 no. 43), zodat ons College in deze geen bevoegdheid heeft.

Commentaar: Met dit antwoord maakt het B.C. zich heel goedkoop af van het verzoek uit de Raad.

Immers er werd gevraagd **om terzake het nodige te willen doen.**

Uit het antwoord kan begrepen worden: Het B.C. doet niets en beroept zich hierbij op onbevoegdheid.

We hadden als antwoord verwacht: Het B.C. onderschrijft de ontoereikendheid van het huidige leermiddelenbudget voor het g.l.o. gezien de gestegen kosten sinds 1958 en zal terzake bij de Landsregering een voorstel tot wijziging van de betreffende wettelijke regelingen indienen.

Naar ik hoop zal de raad in de komende Openbare Vergadering hier nog eens op terugkomen.

(wordt vervolgd) J. SNIJDERS

Het onderwijs en de NAVO

Dr. C. V. Lafeber schreef in Vrij Nederland van 11 januari 1969 onder bovengenoemd opschrift het volgende artikel:

Sinds de Wereldoorlog is er een grote belangstelling ontstaan, ook bij het onderwijs, voor de schokkendste problemen aller tijden, dat van oorlog en vrede en dat der internationale samenwerking. Ik heb echter sterk de indruk dat deze vruchtbare, toenmaals braakliggende grond ingezaaid is met een afschuwelijk onkruid dat ons door de op dit stuk bijzonder actieve Onderwijscommissie van de Atlantische Commissie wordt aangereikt. Wij, docenten, wilden breken met het traditionele onderwijs, wij willen breeduit meewerken aan het handhaven van de vrede en het machtsevenwicht, wat trouwens aansloot bij de beste tradities van onze vaderlandse politiek. Waren wij per saldo niet het land van Hugo de Groot? En we waren de Atlantische Commissie oprecht dankbaar dat zij ons alsmaar op dat hoge ideaal bleef wijzen en dat zij haar NAVO-kranten en -brochures gratis of amper tegen kostprijs het gretige onderwijs zo welwillend aanbood. Ik wil U hier nu expliciet waarschuwen voor de beïnvloeding van deze zijde. En ik zou mijn waarschuwing met enkele voorbeelden willen adstrueren. En daarbij willen opmerken dat een zeer groot gedeelte van de leraren, bewust of onbewust, les geeft in de mentaliteit van de Atlantische Commissie, die ik hier nu aan de kaak stel.

In de publikaties van de Atlantische Commissie wordt duidelijk gemaakt dat er tussen NAVO en Verenigde Naties eigenlijk in wezen en doelstelling niet het minste verschil bestaat, wél tussen NAVO en Warschaupakt (ondanks zekere oppervlakkige overeenstemming), dat de Sovjet-Unie zijn politieke expansie alleen maar gestaakt heeft dank zij de NAVO, aan welke broodnodige organisatie het te danken is dat wij in vrede en vrijheid kunnen leven. En de vraag of de NAVO nog wel nodig is, wordt beantwoord met de tegenvraag of het slot op de deur nog wel zin heeft, als er tot nu toe geen inbrekers geweest zijn: ‚Niemand zal er over denken het zonder te willen stellen'. In een nog steeds ter beschikking staande publikatie ‚De pers van de vrijheid' wordt op p. 103 gezegd: ‚De omvang van de bedreiging van de Westerse democratie door het communisme wordt in het algemeen nog te weinig beseft. Niet alleen kan, wat de militaire noodzaak

en de civiele verdedigingsvoorbereiding betreft, de paraatheid geen ogenblik verslappen zonder dat daardoor grote risico's worden gelopen, ook op economisch, technisch en politiek gebied zal het Westen zich een aanzienlijke inspanning moeten getroosten, wil het opgewassen zijn tegen de communistische penetratiepogingen in Azië, het Midden-Oosten, Afrika en Zuid-Amerika, tegen de dreigende Russische suprematie op technisch gebied en tegen de zuigkracht die uitgaat van een snelstijgende levensstandaard'. En in het boekje van Nord, ,NATO', luidt het: ,Door het prediken der vreedzame coëxistentie moet het Westen in slaap worden gewiegd, terwijl de politieke en economische acties worden voortgezet om het communistische machtsbereik te vergroten de Westerse kracht en weerstand uit te hollen'. Ik mag U er op wijzen dat de publikaties van de Atlantische Commissie mede tot stand komen dank zij met name genoemde firma's als de Artillerie-inrichtingen Zaandam, de DAF, de Kon. Ned. Vliegtuigfabrieken Fokker, de Hollandse Signaalapparatenfabriek Hengelo, Hispano-Suiza Breda, de Ned. Wapen- en Munitiefabriek 'De Kruithoorn' Den Bosch, Esso, Shell, Verolme en nog 55 andere. Het Nederlandse military-industrial complex?

Op de eerste Atlantische conferentie voor redacteuren van schoolbladen van 2—4 april 1964 te Epe zei de majoor der generale staf C. de Jager: ,De kernwapens zijn noodzakelijk, omdat het evenwicht in de bewapening verloren gaat, als deze niet aanwezig zijn. Dit is de reden, waarom de Russen zo graag groepen als een ,Ban-de-bom-groep' stimuleren'. En een van de organiserende jongeren, Hans Remans, stelde als doel van de bijeenkomst: ,Wat kunnen wij jongeren doen om het voortbestaan van de NAVO te verzekeren en het bondgenootschap verder uit te bouwen?' Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moet men natuurlijk, zo zei hij, allereerst inzien, dat de NAVO noodzakelijk is. Wij moeten bewust zijn van het feit dat de Sovjet-Unie nog even krachtig nastreeft haar systeem over de wereld te doen zegevieren en dat zij iedere gunstige situatie hiervoor zal benutten (politieke wanorde, economische chaos). Alleen de blijvende verbondenheid van het Westen kan hieraan het hoofd bieden. Hij vervolgde: ,Indien wij dan nog van een invloed op dit terrein willen spreken, dan zouden we dit een indirekte kunnen noemen, b.v. een positieve verhouding t.o.v. de dienstplicht en alles wat hiermee samenhangt'. Een der deelneem-

sters opperde daarbij het bezwaar dat dit slechts een aangelegenheid van het mannelijk deel van de bevolking zou zijn. Dit werd terecht tegengesproken, zo zegt het verslag op p. 11, ,daar ook het vrouwelijk deel van de bevolking bijdraagt, zowel door haar mentale steun als door daadwerkelijke hulp in Marva, Milva en Luva. Onze invloed zal zich vergroten bij het verkrijgen van de kiesgerechtigde leeftijd, waarbij wij dus medeverantwoordelijk worden voor de keuze van degenen die ons in de NAVO-raad zullen vertegenwoordigen'.

Ik zei al dat de invloed van de Atlantische Commissie op ons onderwijs groot is, juist bij die leraren die oprecht aan hun leerlingen het ideaal van een op recht gegrondveste wereldorde willen voorhouden en die in de in honderdduizenden exemplaren ter beschikking gestelde Atlantische literatuur voortdurend er op gehamerd zien dat niet het vaderland, en zelfs niet Europa ons einddoel is, maar een Europa in samenwerking met de Noordatlantische volken, met Canada en de USA. En dan niet helaas militair, maar economisch, sociaal en vooral cultureel. Aldus wordt de propaganda voor de NAVO geëncadreerd in een boeiende voorlichting over het gehele internationale gebeuren. Dr. Van der Klaauw zei het op een inleiding op de eerste lerarenconferentie als volgt: 'Hoezeer wij dus ook de jeugd het ideaal van een op recht gegrondveste wereldorde zullen moeten voorhouden, wij zullen haar terzelfdertijd op de harde werkelijkheid moeten wijzen. Die werkelijkheid is, dat wij rekening hebben te houden met een conflict, dat zich uitstrekt tot alle terreinen van het maatschappelijk leven, tussen onze democratische landen en die, waarin de communistische ideologie de scepter zwaait; dat wij rekening hebben te houden met de opkomst van de pas-ontvoogde landen in Azië en Afrika, die hun plaats in deze wereld vaak ten koste van juist onze Westelijke belangen trachten te zoeken'.

Zo zou ik alsmaar door kunnen blijven gaan: altijd hetzelfde eenzijdige verwrongen beeld van onszelf als engelachtige beschermers der cultuur, en de andere partij afgebeeld als de duivelse misdadigers van het Kremlin. Altijd de prediking van de koude oorlog, nimmer de dialoog, altijd de vicieuze cirkel van dreiging en tegendreiging, nimmer een poging die cirkel te doorbreken.

U zult zich kunnen voorstellen dat ik evenmin warm loop voor de in 1961 opgerichte contactgroep voor Europese voorlichting in 't Nederlands onderwijs, waarvan het doel is: ,bij hen, die in Nederland onderwijs geven of ontvangen, begrip te wekken voor de noodzaak van samenwerking tussen de volkeren van Europa en daardoor de bereidheid tot deze samenwer-

king in het Nederlandse volk te versterken'. Dat doel is mij veel te beperkt. Alle Europese geschiedschrijving is even uit den boze als alle vaderlandse. En ik heb het niet de minste behoefte om micro-regionalisme te vervangen door makro-regionalisme.

Zo dus niet, hoe dan wel? In april 1967 vond er in Amersfoort een vergadering plaats van leerkrachten die zochten naar vormgeving binnen schoolverband aan opvoeding tot een mentaliteit van internationale solidariteit. Een aantal leraren, die op hun scholen incidentele acties had gevoerd, had voor zich de ervaring dat alleen door bundeling van krachten zowel binnen als buiten de school effectief gewerkt kon worden. Zij besloten om een landelijke werkgroep te constitueren, welke voor het komende jaar de naam ,Operatie Injektie' draagt. De groep wil inzicht bijbrengen in de bestaande menselijke verhoudingen, die veelal bepaald worden door verouderde gedragspatronen en denkwijzen En die bovendien engagement, als uitvloeisel van het nieuweverworven inzicht wil bijbrengen als begin van een nieuwe houding.

De groep wil informatie geven, reflectie stimuleren en actie organiseren. Vooral permanente actie, een centrum van beweging zijn. Wij willen formatie van werk- en studiegroepen, wij willen de prachtige verklaringen die de wereld rijk is doorzichtig maken, attent zijn vooral op wat landelijk gebeurt, wij willen de jeugd offerbereidheid als noodzakelijk vereiste voor de structuurwijziging bijbrengen, wij willen niet de zoveelste club zijn die ballpoints of lucifers verkoopt (alsof dat ontwikkelingssamenwerking zou zijn en alsof het probleem door particuliere giften zou kunnen worden opgelost), wij willen — om een concreet voorbeeld te geven — de jeugd duidelijk maken dat het misschien prachtig is om een paar miljoen bijeen te brengen voor de hongerlijdenden in Biafra, maar dat diezelfde Westerse beschaving inmiddels honderden miljoenen verdiend heeft aan wapenleveranties aan Nigeria. Dan zit er iets fundamenteel fouts in de samenleving; daarop moet de jeugd attent gemaakt worden. De werkgroep geeft documentatiemappen, lessen en op schrift gestelde ervaringen van collegae elders in den lande uit. Onze bedoeling is echter niet alleen nationaal, maar ook internationaal te werken. Om t.z.t. te kunnen komen tot het gebruik van dezelfde mappen, dezelfde lessen, dezelfde boekjes in ons land en in een of meer andere landen van het Warschaupakt. Misschien zouden we ook, wij een NAVO-land en een land van achter het ijzeren gordijn, ook wel eens samen een actie, een materiële actie, ten bate van de ontwikkelingssamenwerking kunnen organiseren, met dezelfde affiches, foto's (b.v.

de World Press Photo 1967: 1½ jaar oud, 1½ jaar honger), dezelfde demonstraties, dezelfde tentoonstellingen, voor hetzelfde doel: b.v. de uitroeiing van de lepra in deze wereld. We zouden dan tevens onze regeringen kunnen vragen een gedeelte van de defensiebegroting voor ditzelfde doel te bestemmen. Geen enkele militarist kan daar bezwaar tegen hebben, want de vuurkracht van NAVO en Warschaupakt blijft gelijk. Wanneer de regering hopelijk ons bureau gaat subsidiëren, staan er nog veel meer plannen ter verwezenlijking op stapel. Wij willen alle vakken in de opvoeding betrekken. Voor de moderne talen willen wij de uitgave van politieke redevoeringen en uitspraken stimuleren, een gouden tijd voor begrijpende uitgevers!

Wij willen zelfs leraren uit alle landen met elkaar in contact brengen, en, zolang dat niet mogelijk is, elkaars boekjes vertalen en gebruiken in de klas om zo elkaars ideologie een beetje te leren kennen en begrijpen. Het is eenvoudig verbijsterend in het driedelige Russische schoolboek ‚Geschiedenis van de SSR' geen enkel woord over het Westen aan te treffen. Even verbijsterend als het is om in Amerikaanse leerboeken, ik denk b.v. aan de 'Story of the American nation', alleen maar te horen uitwijden over de kracht, de roem, de leidende rol, de voortreffelijke geest van de eigen natie, welke door 't communistisch gevaar dodelijk bedreigd wordt. Als men bovendien dan nog bedenkt dat het geschiedenisonderwijs in Amerika gegeven wordt door leraren wier opleiding bestaat uit ‚a few undergraduate survey course in history', en als men dan ook nog zich de uitspraak van de president-elect Nixon herinnert: ‚waar zijn onze scholen anders voor dan voor indoctrinatie tegen het communisme' dan begrijpt men hoeveel

werk er nog aan de winkel is.

De dreiging van de Derde Wereldoorlog, een wereldramp op ongekende schaal, moet ons over de muren van alle nationale en continentale vooroordelen heen helpen. Niet zoals na de 1e en 2e wereldoorlog oude wijn in nieuwe zakken, waarmee de kringloop van het kwaad opnieuwe kon beginnen, maar fundamenteel stellen dat de schoolmeester iets anders te doen heeft dan de slag bij Sadowa te winnen, militaire zegepralen ten koste van de mens en van de mensheid. Geen onderricht in de haat, maar waarlijk mondiale opvoeding, structuering van het onderwijs op de vrede, niet op de eigen veiligheid, maar de mondiale, de bewoonbaarheid van de wereld als geheel. In onze geest en in onze harten moet die internationale structuur reeds bestaan, waarin de verhoudingen zo opgebouwd zijn dat er voor ieder mens voldoende ruimte is mens te zijn. Wij verhelen ons niet dat de wereld geen paradijs zal worden als het onderwijs eenmaal mondiaal zal zijn geworden. Wellicht is het enige resultaat van al ons werken dat de wereld niet in een atoomgloed ten onder zal gaan, misschien zelfs dat zij een klein beetje meer leefbaar zal worden. In elk geval een ideaal dat appèl aantekent bij u en mij en — ik weet dat heel zeker — bij de aan onze zorgen toevertrouwde Nederlandse schooljeugd.

De psychologische test

Voor vele directeuren is het vaststellen van het aantal leerlingen dat in januari naar het e.t.a.o. zou moeten gaan een griezelige zaak. Men heeft nog slechts vier maanden onderwijs gegeven en het terugschuiven geschiedt dus in feite op grond van één rapport. Men denke hier aan de zgn. „laatbloeiers" die, ofschoon niet dom, het onderwijs in het brugjaar nog niet kunnen volgen.

Daarom is het verheugend, nu mee te kunnen delen, dat alle brugklasleerlingen in de Nederlandse Antillen in de komende weken zullen worden getest en dat de uitslag hiervan in Den Haag, met behulp van computers, zal worden vastgesteld, zodat de directeuren nog vóór het Kerstrapport hiervan op de hoogte zullen worden gesteld.

Een goede gedachte. Hoe meer gegevens we ter beschikking hebben hoe beter. De ouders dienen uiteraard ingeschakeld te worden en vandaar een uitgebreid stencil met vragen. Hoe de ouders, die voor een groot deel alleen papiamento of engels spreken, deze in het nederlands gestelde vragen moeten beantwoorden, is waarschijnlijk het testen van de intelligentie van de hoofden der scholen. De vragen waren zeer vertrouwelijk en de ouders moesten de antwoorden in een gesloten enveloppe inleveren.

Nu heb ik drie oplossingen:

1. Geef de formulieren mee, eis de gesloten enveloppe terug en laat het „hoe" de zorg van ouders en psychologische dienst zijn.
2. Bespreek de vragen met de kinderen op school en laat de kinderen de formulieren invullen met behulp van de ouders. Zo in de geest van: „Ben ik koppig, ongehoorzaam, oneerlijk, plas ik nog in bed?"
3. Het hoofd vertaalt alle vragen en maakt een stencil naast het stencil. Motto: Hij heeft toch niets anders te doen.

P.S.

1. Opdracht voor leerkrachten: Vertaal in goed engels en/of papiamento: ,Was Uw kind laat met zindelijk worden?'
2. Na lezing van bovenstaand stukje kwam iemand met een uitzonderlijk hoog I.Q. met de vraag: ,Waarom geeft de Psychologische Dienst de vertalingen niet?'
   Daar het antwoord op deze vraag mijn begrip te boven gaat, moet ik U het antwoord schuldig blijven.

P. BONGERS

De barbecue

De barbecue-avond, die de AOB in november heeft georganiseerd is zeer geslaagd.

De opkomst was zeer behoorlijk en de interesse voor de vergadering ontbrak eveneens niet.

Na de vergadering, die vlot verliep, begaf men zich naar buiten, waar er even gedanst werd, voordat er opgediend werd. De maaltijd: deze bestond uit een flinke kippebout, voor die avond ontstolen aan een ,reuzekip'. Verder een drie centimeter dikke carbonade, spareribs, sla en een soort puree. Ja, het geheel was zó verleidelijk gearrangeerd, dat de ,dieetlieden' de kluts kwijt raakten en je zo kon zien wie de smulgrage Romein Lucullus oftewel de gaarne-lekker-etende was.

Bovendien waren er twee bonnetjes voor drinks, die moesten helpen de geestigheid op te voeren. Het was al met al een barbecue om niet te vergeten.

De algemene sfeer tijdens het dansen en dineren wees er op dat een ieder er voldaan over was.

In de pauze demonstreerden enkelen hun zwemkunst in de pool. Ook hier ontbrak het niet aan enthousiasme. Het duiken ging uitstekend en de duikers hebben geleerd dat een duiker zijn duikbril op moet hebben, want de in het water geworpen gulden als beloning is daar op de bodem blijven liggen.

Men zag wel iets glinsteren, maar greep telkens mis. Dit werd een natuurkundig probleem.

Kort voor de afloop mochten de aanwezigen nog genieten van de volle, sonore en melodieuze stem van een verborgen talent. Iedereen werd er stil van, zelfs de microfoon. Op een gegeven ogenblik hoorden en zagen we niets meer, maar hoe dan ook, het zou niet gek zijn als zo'n avond binnen niet al te lange tijd werd herhaald.

L. HERTS

GESOL . . . .

Zou U zich niet enorm genomen voelen als het onderstaande U zou overkomen?

U hebt een aantal jaren intensief gestudeerd voor een lagere akte, U hebt er heel wat voor laten staan, U hebt heel wat boeken aangeschaft en dan komen eindelijk de examendagen.

Op 10 en 11 november vindt het schriftelijk examen plaats. Na afloop informeert U wanneer het mondeling examen gehouden zal worden; niemand kan het U zeggen (merkwaardig?!). U krijgt dus geen gelegenheid een studieschema te maken, want hoe kan dat zonder een tijdsindeling? U gaat dus alle tijd benutten, U kunt geen uurtje missen. In Uw achterhoofd dwaalt steeds de gedachte: wanneer zal het zijn? Deze onzekerheid komt de concentratie zeker niet ten goede, en concentreren is nodig, want vergeet U niet dat U op één dag al Uw kennis moet spuien (een dwaas systeem; wanneer ziet men eens in, dat een examen,verspreid over een langere periode, veel meer rendement zal opleveren?).

Over de resultaten van Uw schriftelijk examen verneemt U niets. Men laat U maar zwemmen. Misschien heeft U al geen kans meer. Weet U veel?

En dan...... ......op de school, waar U werkt, komt op 18 december het bericht, dat het mondeling examen op 27 december zal plaats vinden. 't Is te begrijpen, dat U zich opgelucht voelt, want U neemt aan, dat U voor het schriftelijk geslaagd bent. U denkt: nu alles op alles en U trekt met frisse moed weer van leer.

En dan............ op 24 december een telefoontje van het departement van onderwijs: U bent afgewezen voor het schriftelijk examen, dus U wordt niet toegelaten tot het mondeling. Telefonisch N.B.!!!

WAT EEN BEHANDELING!

Met één woord: dit is grof.

Gezien de huidige situatie, is het noodzakelijk stimulansen te geven voor de studie voor onderwijsakten, maar in plaats daarvan wordt U zo behandeld.

Dit alles overkwam een onderwijzeres, op Aruba werkzaam; dit gebeurde eind vorig jaar bij het examen Spaans l.o.

G. BOUWMEESTER